

=====
Ref. queixa núm. 070891
=====

Assumpte: discriminació del valencià en campanya publicitària oficial.

Excm. Sr.,

Agraïm el seu escrit mitjançant el qual ens informa sobre la queixa de referència, presentada pel Sr. (...).

Substancialment manifestava que la campanya publicitària que l'empresa TAM, la Generalitat i l'Ajuntament d'Alacant han dissenyat per donar a conèixer la nova targeta "Mòbils", instal·lada en les marquesines d'espera de tots els autobusos, no inclou cap versió en valencià, per la qual cosa contravé la legislació vigent a la Comunitat Valenciana.

En la comunicació que vam rebre d'eixe Ajuntament es remarcava la intenció d'adoptar les mesures necessàries perquè les pròximes campanyes que es facen observen la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

Vam donar trasllat d'aquell informe a l'interessat, a fi que realitzara les al·legacions que considerara oportunes, i va ratificar íntegrament el seu escrit inicial de queixa.

Per tot el que hem dit més amunt, una vegada estudiada la documentació rebuda, li demanem que prenga en consideració els següents fonaments de dret que motiven la resolució amb què concloem este escrit.

En primer lloc, hem de prendre com a punt de partida el manament establert en l'article 3r de la nostra Constitució, que disposa que el castellà és la llengua oficial de l'Estat i, al seu torn, assenyala que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes respectives, de conformitat amb els estatuts respectius.

Així, la nostra norma fonamental fa ressaltar la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya, com a patrimoni cultural que haurà de ser objecte d'especial protecció i respecte.

En connexió amb el que disposa la Constitució espanyola, l'article 7é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana encomana a la Generalitat Valenciana garantir l'ús normal i oficial tant del castellà com del valencià, i d'esta manera s'instaura un règim de bilingüisme que imposa als poders públics del territori autonòmic o local l'obligació de conèixer i utilitzar les dues llengües oficials, sense que pugua prevaler l'una sobre l'altra.

La Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament del que disposa l'Estatut d'autonomia, estableix, en l'article 2n, que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat Valenciana i de l'Administració pública, com també de la local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenen.

Amb tot això, no hi ha dubte sobre la manifesta obligació de les administracions públiques, tant autonòmiques com locals, d'adequar, des d'un punt de vista lingüístic, les vies o els mitjans de comunicació amb els administrats, i facilitar les relacions mútues a través de l'efectiva i real implantació d'un règim de cooficialitat d'ambdues llengües, tal com estableixen tant la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia, com la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

Esta cooficialitat ha de quedar palesa en totes les manifestacions de l'Administració pública i cal desterrar-hi qualsevol forma de discriminació lingüística.

Així, en el cas concret que ens ocupa, la configuració de la campanya publicitària pública esmentada d'eixa corporació local va ser realitzada inicialment en castellà i s'hi va obviar l'ús del valencià.

No obstant això, senyor, independentment de la qüestió de fons, relativa als continguts de la campanya "Mòbils", exclusivament en castellà, en la tramitació d'esta queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució no pot deixar de pronunciar-se, relativa a l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans.

Com sap, l'expedient de queixa es va iniciar com a conseqüència de l'escrit dirigit a esta institució per l'interessat, Sr. (...), redactat íntegrament en valencià, per la qual cosa, en conseqüència, la petició d'informe que esta institució li va dirigir va ser realitzada en valencià, atés que esta va ser la llengua que l'interessat havia triat.

Tanmateix, l'informe que vosté ens va remetre està redactat exclusivament en castellà; en conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, qualsevol que siga la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol

que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions es faran en la llengua indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser realitzada, es va fer en la llengua triada per l'interessat, això és, en valencià.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua històrica i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, recuperar l'equilibri sociolingüístic entre el castellà i el valencià, sense que pugua prevaler una llengua sobre l'altra.

En conseqüència, he de recordar-li els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació entre ells, el valencià o el castellà, triat per ells.

Així mateix, li suggerisc que en les següents campanyes publicitàries que duga a terme l'Ajuntament d'Alacant promoga les actuacions pertinents perquè la informació que haja de traslladar-se als ciutadans observe la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació o no de la recomanació que es fa o, si escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, igualment, que, a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Agraïm la seua col·laboració i la remissió del que li hem sol·licitat.

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges e.f. de la Comunitat Valenciana